

SOMMARKVÄLLAR PÅ JORDEN

**AV AGNETA
PLEIJEL**

**MALMÖ
STADSTEATER**

**KATARINA
LUNDGREN-HUGG**

SUSANNE KARLSSON

KARIN LITHMAN

LINN MILDEHAV

ERIK OLSSON

**VIKTOR NYSTRÖM
SKÖLD**

HENRIK SVALANDER

JULIA BECKMAN

PREMIÄR PÅ INTIMAN 25 SEPTEMBER 2026

FÖRLAG: Colombine Teaterförlag

KONSTNÄRLIGT TEAM

REGI Anna Azcárate

SCENOGRAFI OCH KOSTYM Nina Fransson

LJUS Stuart Bailes

LJUD Jonathan Flygare

MASK Åsa Trulsson

DRAMATURG Anton Elmgren

I ROLLERNA

MAMMA KARNA Katarina Lundgren-Hugg

GERTRUD Susanne Karlsson

MAGDA Karin Lithman

ULRIKA Linn Mildehav

FREDRIK Erik Olsson

BROR Viktor Nyström Sköld

TOMAS Henrik Svalander

TANJA Julia Beckman*

**praktikant från skådespelarprogrammet på Högskolan
för scen och musik vid Göteborgs universitet.*

VILL DU LEVA SÅ MÅSTE DU OCKSÅ VÅGA LIDA

Intervju med regissör Anna Azcárate

Foto: Elias Holm

I *Sommarkvällar på jorden* tycks flera av rollfigurerna slås mot en tidsanda som verkar springa ifrån dem. Hur kan vi se på det i relation till vår egen accelererande tidsanda?

– Det som slår mig är att jakten efter några slags solida grundvärden verkar vara konstant. Man vill ju förstå sin tid! Så när en av rollerna i *Sommarkvällar på jorden* som är lärare säger att någonting har hänt med våra barn och hänvisar till digitalsiffror, video och hårdrock, då påminner det mig om att vi alltid verkar tro att våra unga håller på att bli förtörda och tömmas på allt som är värdefullt, men så visar det sig ofta att det inte är så. Men bara att leva är så stökigt så vi kommer nog alltid att leta efter de där moraliska fästpunkterna i universum.

När Agneta Pleijel skrev pjäsen på tidigt 80-tal var hon mer inspirerad av den naturalistiska dramatiken från innan eller runt sekelskiftet. Dramatiker som Tjechov och Gorkij. Den gick emot en samtida teater som ansåg den stilen utdaterad och förgången. Men vad har vi fått ut av att berätta den här berättelsen som vi gör och inte som ett mer postdramatiskt formexperiment?

– Den här stilen är den jag bäst förstår mig på, jag har den i kroppen. När man arbetar med en text som den här är det som att skala en lök där varje lager

avslöjar nya hemligheter och referenser till andra verk. Kärnan visar vad som faktiskt är beständigt, och det är att vill du leva så måste du också våga lida. Vill du älska så får du också inse smärtan i hat, svartsjuka och girighet. Skådespelarna ställer sig till förfogande för våra blickar och blir en yta för identifikation.

Karakteren Tomas är något av ett mysterium i pjäsen. Vem anser du att han är?

– Tomas är den mjuka människan som vi alla vill unna oss att ha i vår närhet. Han bär inte på aggressioner och han är skicklig på att befinna sig i ett absolut nu. Det är nästan som att han har tillåtits leva med barnets frihet, och därför ser vi också på honom med en otrolig förlåtelse och med ett skratt. Men för att veta vem du verkligen är förutsätter att du har trängts in så hårt i livets ringhörna att du får se dina absolut värsta beteenden och sidor. Kommer du ut därifrån med insikt om vilka du skadade på vägen och förlåtelse till dig själv, då växer du antagligen som människa, och hela den resan den har ju Tomas framför sig när vi stöter på honom i pjäsen.

ANTON ELMGREN
dramaturg

**”NOG ÄR DET EN VÄLSIGNELSE
ATT HA FÅTT VARA MÄNNISKA
NÅGRA SOMMARKVÄLLAR
HÄR PÅ JORDEN?”**

AGNETA PLEIJEL

– att skriva sig fram till människan

Sedan debuten 1970 har Agneta Pleijels författarskap rört sig fritt mellan dramatik, lyrik, roman och essä. Född 1940, dotter till matematikprofessorn Åke Pleijel och sondotter till elektroteknikprofessorn Henning Pleijel, bar hon med sig en känsla för språkets vikt redan hemifrån. Innan Agneta Pleijel blev den författare vi känner idag var hon kulturredaktör på *Aftonbladet* i slutet av 1970-talet, och sedan 1992 professor vid Dramatiska institutet. Det är kanske ingen slump att en så nyfiken journalistisk blick på samtiden följt henne genom författarskapet: en ständig lust att undersöka, ställa frågor, vända och vrida på det som verkar självklart.

Scenens författare

Det är som dramatiker Pleijel först på allvar gjorde avtryck. Med *Kollontaj* (1979) och *Sommarkvällar på jorden* (1984) visade hon att teatern kunde rymma både politisk skärpa och existentiell ömhet. Den senare pjäsen, ursprungligen uppförd under titeln *Några sommarkvällar på jorden* på Dramaten 1986, blev ett samarbete som skulle sträcka sig utanför scenen: samma ensemble och regissör, Gunnel Lindblom, gjorde efter 57 föreställningar en filmatisering som hade premiär 1987. I rollerna som de tre systrarna och deras mor syntes bland andra Sif Ruud, Harriet Andersson, Mona Malm och Margaretha Byström – ett persongalleri med tydliga tjechovska undertoner, om längtan efter ett annat liv och om de brister som

binder samman en familj. Filmen möttes väl av den svenska kritiken och Sif Ruud belönades med pris för bästa skådespelare vid en filmfestival i Barcelona samma år.

Samma år som pjäsen (1984) skrev Pleijel även filmmanuset *Berget på månens baksida*, om matematikern Sonja Kovalevsky, en av flera kvinnliga pionjärer som skulle komma att befolka hennes författarskap. Att ge röst åt kvinnor som historien glömt, förbisett eller förminskat är ett återkommande drag hos Pleijel, ett slags tyst rättspatos som löper som en tråd genom decennierna.

Vid sidan av dramatiken har hon skrivit reflekterande lyrik – *Änglar, dvärgar* (1981), *Ögon ur en dröm* (1984) och senare *Mostrarna och andra dikter* (2004).

Romanerna – vidsyn och intimitet i förening

1987 kom *Vindspejare*, en bred roman med indonesiskt motiv som räknas bland 1980-talets viktigaste svenska romaner. Den följdes av kärleksromanerna *Hundstjärnan* (1989) och *En vinter i Stockholm* (1997), samt idéromanen *Fungi* (1993). I *Rut* (1994) vänder sig Pleijel till Bibeln och Höga Visan för att teckna ett kvinnodrama som är både urgammalt och omedelbart angeläget.

Med *Lord Nevermore* (2000) tar hon sig an hela 1900-talets historia i episk skala,

medan *Drottningens chirurg* (2006), med drottning Lovisa Ulrikas kirurg Herman Schützer i centrum, snarare kretsar kring något olösligt: gåtan som är människan själv. Berättelsen fortsatte i *Kungens komediant* (2007) och avslutades med *Syster och bror* (2009), den tredje delen i denna historiska svit, där Pleijel vävt samman dokument, brev och egna familjeberättelser till en rik väv av fiktion och verklighet.

Att skriva sig själv

På senare år har Pleijel vänt blicken inåt, mot det egna livet. *Spådomen: En flickas memoarer* (2015) inleder en självbiografisk svit som fortsätter i *Doften av en man* (2017), om studentåren i Göteborg, och *Sniglar och snö* (2023), som skildrar de första yrkesåren och den långa, ibland snåriga vägen fram till det egna författarskapet.

Och som för att påminna oss om att hennes nyfikenhet aldrig tar slut: i *Dubbelporträtt* (2020) låter hon deckarförfattaren Agatha Christie och konstnären Oskar Kokoschka mötas, en idé helt i linje med en författare som alltid varit mer intresserad av möten mellan människor än av enkla svar.

Agneta Pleijels författarskap är, när man ser det i sin helhet, en lång undersökning av vad det innebär att vara människa – och kanske särskilt vad det innebär att vara kvinna, konstnär och sanningsökare i en värld som sällan gör det lätt för någon av delarna. Det är denna undersökande, generösa blick vi bär med oss in i kvällens föreställning.

CARIN HEBELIUS
programredaktör

Foto: Göran Segeholm

AGNETA PLEIJEL har under ett långt och mångsidigt författarskap belönats med en rad betydande litterära priser och utmärkelser. Redan 1987, med *Vindspejare*, fick hon både Esseltepriset, Stora romanpriset och Svenska Bokhandelsmedhjälpareföreningens pris "Din bok – vårt val". Under 1990- och 2000-talen följde bland annat Gleerups litterära pris, Övralidspriset, Aniarapriset, Gerard Bonniers pris, Sveriges Radios romanpris och Selma Lagerlöfs litteraturpris. Senare har hon tilldelats Moa-priset, De Nios Stora Pris och Svenska Akademiens nordiska pris 2018, en av Akademiens främsta utmärkelser. Året därpå fick hon också Stockholms stads kulturpris. Därtill har hon mottagit flera stipendier och varit nominerad till Augustipriset för *Spådomen*. Sammantaget speglar utmärkelserna bredden i ett författarskap som sträcker sig över roman, lyrik, dramatik och essäistik.

**"JAG VILL LEVA!
JAG VILL
VARA KVINNA.
JAG VILL HA
ETT BARN!"**

INSPICIENT Kristian Larsson
SUFFLÖR & PRODUKTIONSASSISTENT
Ellen Nilsson
FIOLINSTUDERING & STRÅKINSPELNING
Hedda Heiskanen
PRODUCENT Klara Sjöblom

SCENMÄSTARE Dana Lötberg,
Gustaf Malmros, Oscar Svedmark Steen
LJUSTEKNIKER Sandra Liscano,
Marcus Phillipe Gustafsson
LJUDTEKNIKER Jonathan Flygare
REKVISITÖR Linda Täck
BITRÄDANDE REKVISITÖR Åsa Isacson

KOSTYMKOORDINATOR Mariane Josefsson
SKRÄDDERI Mariane Josefsson, Andrea Stenman,
Nelly Persson, Elisabeth Kloos, Anja Svärd,
Tilda Kartengren (praktikant)
FÄRGNING Mariane Josefsson
KOSTYMTÉKNIK Anna Lundblad, Jessica Kiaer
MASKÖRER Åsa Trulsson, Aimee Jörliden

DEKORATELJÉCHEF Patrik Becker
PROJEKTLEDARE Anna Jönsson
KONSTRUKTÖR Simon Karlsson
VERKSTADSMÄSTARE Daniel Björklund
BITR. VERKSTADSMÄSTARE Max Kensell
KOORDINATOR TRÄ Maria Lundholm
KOORDINATOR METALL Johan Lindsjö
TAPETSERI Timotie Girardon

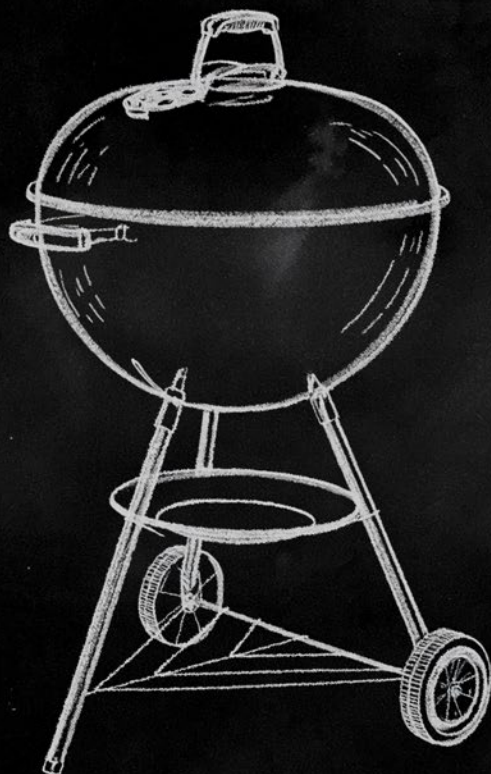
MARKNADSKONTAKT & PROGRAMREDAKTÖR
Carin Hebelius
FÖRESTÄLLNINGSFOTOGRAF Emmalisa Pauly
PORTRÄTTFOTOGRAF Johan Sundell
PROGRAMLAYOUT Isabel de Jounge
TRYCK Multiply Solutions Sweden AB

MARKNADSCHEF Sofia Eklund
CHEFSPRODUCENT Lisa Ericstam
TEKNISK CHEF Daniel Bexell
CAFÉ- OCH FOAJÉCHEF Nannalovisa Jönsson
CHEF KOSTYM- OCH MASKAVDELNINGEN
Paola Billberg Johansson
LJUSANSVARIG Stuart Bailes
FASTIGHET & TRANSPORT Anders Blomquist
CHEFSASSISTENT Josefin Beischer
EKONOMICHEF Anette Zetterlund
TEATERCHEF OCH ANSVARIG UTGIVARE
Petra Brylander

**FOTOGRAFERING OCH
LJUDUPPTAGNING ÄR AV
UPPHOVSRÄTTSLIGA SKÄL
EJ TILLÅTEN. VAR VÄNLIG
STÄNG AV MOBILTELEFONEN.**

Malmö Stadsteaters verksamhet
finansieras i huvudsak med bidrag från
Malmö Stad och Region Skåne (inkl
Staten via kultursamverkansmodellen).

**MALMÖ
STADSTEATER**